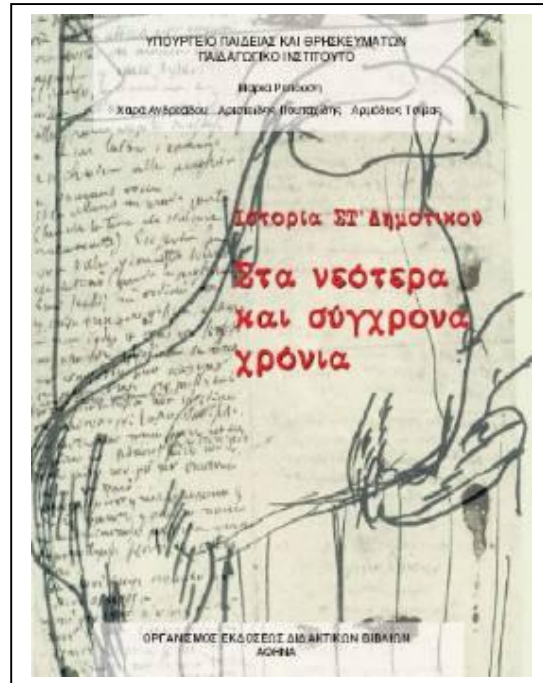

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΣΤ' ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ

Η πανελλαδική γραμματεία εκπαιδευτικών του Π.Α.ΜΕ έγκαιρα πριν από τη νέα σχολική χρονιά (μέσα στο καλοκαίρι) είχε επισημάνει την αποσπασματικότητα, την μεροληψία, την αντιεπιστημονικότητα που παρουσίαζαν τα νέα βιβλία. Μάλιστα από την προηγούμενη βδομάδα η επιτροπή εκπαιδευτικών του Π.Α.ΜΕ Ν. Αρκαδίας δίνει στη δημοσιότητα πτυχές από τα νέα βιβλία που αποδεικνύουν την παραπάνω εκτίμηση. Με αφορμή την αντιπαράθεση που έχει ξεσπάσει για το βιβλίο της Ιστορίας της ΣΤ' Δημοτικού έχουμε να παρατηρήσουμε τα εξής:

Μία διελκυστίνδα «υπέρ-πατριωτικών» και εκκλησιοκεντρικών κραυγών από τη μία και δήθεν προοδευτικών απόψεων από την άλλη, έχει στηθεί με αφορμή το νέο βιβλίο Ιστορίας της Στ' Δημοτικού. Οι «επικριτές» του, εμφανίζονται λάβροι κατά του βιβλίου γιατί δεν είναι αρκετά «πατριωτικό», και οι υποστηρικτές του βιβλίου παίρνοντας λαβή από αυτές τις κραυγές, εμφανίζοντας δήθεν προοδευτικό προφίλ, μιλούν για ένα βιβλίο που προάγει τη φιλία ανάμεσα στους λαούς και αντιπαλεύει τον εθνικισμό αποφεύγοντας και οι δύο πλευρές να αναφερθούν στην αντιεπιστημονική θεώρηση της Ιστορίας μέσα από αυτό, στην καθαρά εχθρική αντιμετώπιση των λαϊκών διεκδικήσεων που φαίνεται από διάφορα παραδείγματα.

Η τηλεγραφική αναφορά στη Γαλλική επανάσταση η οποία εμφανίζεται ούτε λίγο ούτε πολύ αντίθετη στα δικαιώματα των γυναικών, η σύνδεση των λαϊκών διεκδικήσεων με την εγκαθίδρυση των φασιστικών καθεστώτων στην Ευρώπη την εποχή του Μεσοπολέμου με χαρακτηριστικό το απόσπασμα της σελίδας 106: «(...) Μεγάλος αριθμός εργατών και υπαλλήλων μένει άνεργος και οι περισσότεροι πολίτες αντιδρούν με πορείες, διαδηλώσεις και απεργίες. Πολλά δημοκρατικά πολιτεύματα, κάτω απ' αυτήν την πίεση, σταδιακά καταρρέουν. Τα διαδέχονται δικτατορίες!» Και από τη στιγμή που αντιμετωπίζονται έτσι οι αγώνες του λαού, δύσκολα γίνεται πιστευτό ότι η παράβλεψη πλευρών, γεγονότων και μορφών της επανάστασης του 1821 και η ιδιαίτερη αναφορά στους μπακλαβάδες των φούρνων της Κωνσταντινούπολης, η απόκρυψη του ρόλου των ΗΠΑ και της Αγγλίας στον εμφύλιο, ο ύμνος στην ευρωπαϊκή ενοποίηση, στους εμπορευματοποιημένους Ολυμπιακούς αγώνες είναι δείγματα προοδευτισμού!

Και επειδή ο λόγος γίνεται για σχολικό βιβλίο, πρέπει να εξετάσει κανείς σε ποιο σχολείο εντάσσεται, ποιους στόχους έχει, ποιους εξυπηρετούν. Σε ένα σχολείο δεξιοτήτων, που αποθεώνει την αποσπασματικότητα σε βάρος της ολόπλευρης γνώσης, που καλλιεργεί βολικά για το σύστημα πρότυπα και συμπεριφορές, η συγγραφή ενός τέτοιου βιβλίου είναι μια «φυσιολογική» εξέλιξη.

Σε ένα σχολείο που θα έδινε πραγματικά εφόδια για τη ζωή, θα απαιτούσε αντίστοιχα το μάθημα της Ιστορίας να εξετάζει την κοινωνική εξέλιξη, να κάνει τους μαθητές να κατανοήσουν την πραγματική κινητήρια δύναμη της Ιστορίας, τις αντιθέσεις και την πάλη των τάξεων, να αναδεικνύει την ουσία των πολέμων. Μέσα από ένα τέτοιο σχολείο θα χρειαζόνταν βιβλία, όχι μόνο για το μάθημα της Ιστορίας αλλά για όλα τα μαθήματα που θα συνδέουν διαλεκτικά τον προλεταριακό διεθνισμό με τον πατριωτισμό, που θα εξυπηρετούν τον πρωταρχικό στόχο της γνωριμίας των νέων με τους νόμους της φύσης και της κοινωνίας, ώστε να μπορούν να ορίζουν οι ίδιοι το μέλλον τους, χωρίς να έχουν ανάγκη... μισές αλήθειες.

Τώρα αν υπήρχε κρυφό σχολειό ή αν σήκωσε τη σημαία της επανασταστάσεως ο Παλαιών Πατρών Γερμανός, έχει ιστορικά αποδειχθεί ότι μια τέτοια εκδοχή δεν έχει σχέση με την πραγματικότητα της εποχής. Αυτό δε σημαίνει ότι η τουρκοκρατία ήταν καλή και τα 400 χρόνια της οθωμανικής κατοχής ήταν καλά. Η Οθωμανική Αυτοκρατορία ήταν τεράστια. Και αναγκαστικά υπήρχαν τοπικές αυτονομίες. Η αυτονομία, βέβαια, δεν αφορούσε το λαό. Αφορούσε τους προεστούς, τους κοτζαμπάσηδες και τον ανώτερο κλήρο. Και βεβαίως ο λαϊκός κλήρος έπαιξε μεγάλο και θετικό ρόλο στην επανάσταση του 1821. Τα ανώτερα κλιμάκιά του όμως όχι.